

Ілляшенко С.М. Управління знаннями в системі інноваційного розвитку сучасного університету / С.М. Ілляшенко, Н.С. Ілляшенко, Ю.С. Шипуліна // Маркетинг та логістика в системі менеджменту: тези доповідей XII Міжнародної науково-практичної конференції. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. – С. 109-110.

ІЛЛЯШЕНКО С. М., ІЛЛЯШЕНКО Н.С., ШИПУЛІНА Ю.С.
Сумський державний університет

УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ В СИСТЕМІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В останні десятиріччя відбувається інтенсивний розвиток ринку знань елементами інфраструктури якого є університети, які продукують і поширюють науково-освітні знання, що становлять основу продуктових, технологічних, управлінських соціальних та ін. інновацій. В цих умовах актуалізується проблема підвищення ефективності управління знаннями в університетах, зокрема, процесами їх продукування, накопичення, систематизації та поширення (комерціалізації). Її розв'язання потребує систематизації видів знань, що продукуються і поширюються університетом, та розроблення на цій основі підходу до побудови системи цілеспрямованого управління знаннями в контексті забезпечення його інноваційного розвитку.

На основі системного аналізу літературних джерел запропонована авторська систематизація знань університету за джерелами їх продукування (отримання), а також напрямками використання (рис. 1).

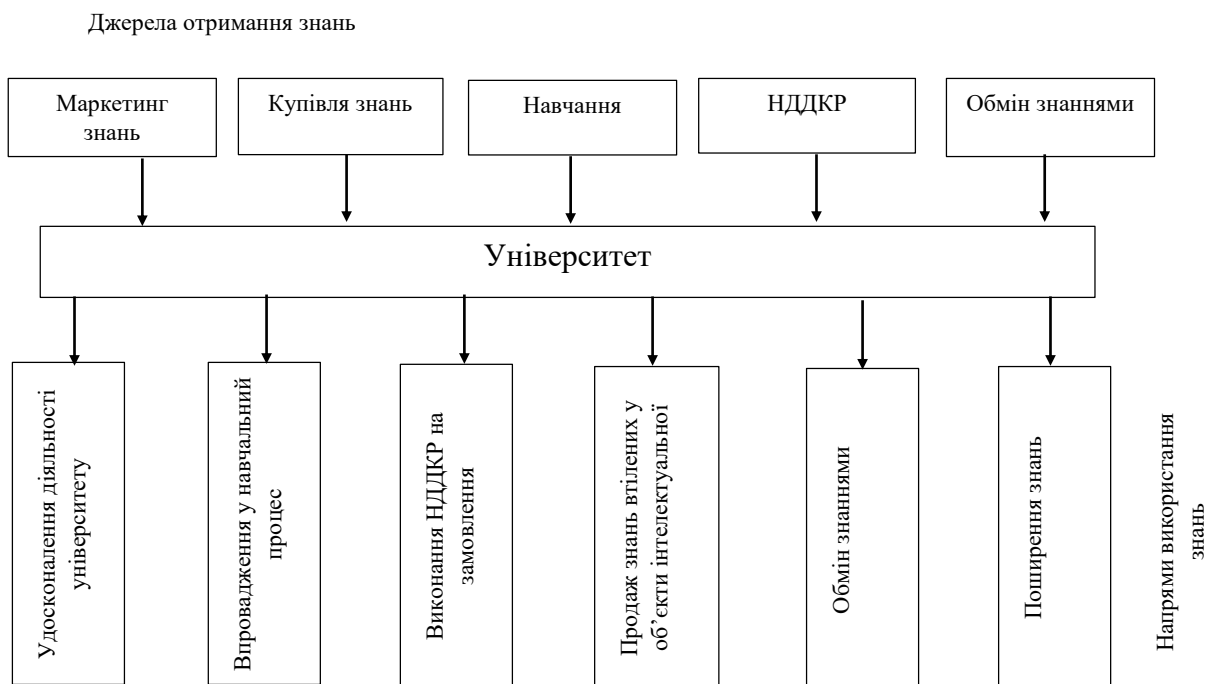

Рис. 1. Систематизація видів знань сучасного університету

Подані на рис. 1 види знань автори розглядають з двох позицій: як певну сукупність інтелектуальних ресурсів (інтелектуальний капітал), які розширяють можливості інноваційного розвитку університету на основі їх втілення у інновації різних видів; як здатність реалізувати потенціал інноваційного розвитку (ППР) університету, тобто знання щодо можливих напрямів і способів його ефективного реалізації.

Розроблено узагальнену схему взаємодії зазначених видів знань університету у процесі розроблення і реалізації стратегій його інноваційного розвитку (рис. 2). Слід зазначити, що знання є елементами підсистем інтелектуального капіталу університету, зокрема: людського капіталу (ЛК), організаційного капіталу (ОК), інтерфейсного (споживчого) капіталу (ІК). Вони входять до їх ресурсної і здатнісної частин [1]. В свою чергу, згідно [2], інтелектуальний капітал є частиною підсистем ППР університету, зокрема інноваційного потенціалу (ІП), проте окремі його елементи входять до ринкового потенціалу (РП) і виробничо-збутового потенціалу (ВЗП).

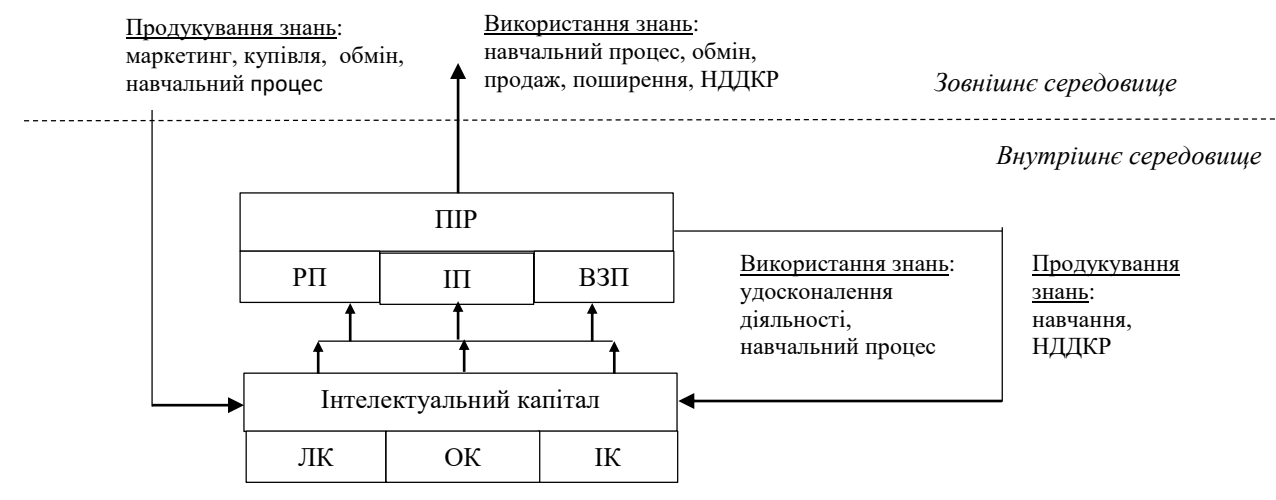

Рис. 2. Взаємодія знань у системі інноваційного розвитку університету

Уточнено завдання і критерії ефективності управління знаннями на рівні університету і рівні його базових підрозділів кафедр. Запропоновано організаційну структуру управління знаннями на випусковій кафедрі, що поєднує проектно-матричну та "пульсуючу" структури, яка характеризується високою гнучкістю і адаптивністю, надає можливість оперативно зосереджувати ресурси на найважливіших проектах продуктування і використання знань, сприяє зростанню і реалізації інтелектуально-креативного потенціалу кафедри, а формуванню інноваційно-орієнтованої корпоративної культури.

Література

1. Ілляшенко С. М. Інтелектуальний капітал ВНЗ як запорука його інноваційного розвитку: сутність, структура, підходи до оцінки / С. М. Ілляшенко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. - № 1. – С. 145-154.

2. Ілляшенко С.М. Інноваційний розвиток: маркетинг і менеджмент знань: монографія / С.М. Ілляшенко. – Суми: ТОВ «Діса плюс», 2016. – 192 с.